

LXXXVI.

Forslag til Lov

om

Tillæg til Sømandslov af 1. Maj 1923.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 26. Marts 1936.*)

§ 1.

Naar en dansk Skibsførers eller Sømands Tjenesteaftale ophører som Følge af Forlis, paahviler det Rederen at yde den paagældende Erstatning for den Arbejdsløshed, der er en Følge af Forliset. Erstatningen, der skal betales for hver Dag, vedkommende faktisk er arbejdsløs som Følge af Skibets Forlis, skal i Størrelse svare til den for Rejsen aftalte daglige Hyre, men kan i intet Tilfælde overstige Summen af to Maaneders Hyre.

Kan der skaffes den erstatningsberettigede Hyre paa et Skib, som er bestemt til Danmark eller til en Havn, hvorfra det falder bekvemt at sende ham hjem, eller, hvis han er hjemme, paa andet af samme Rederis Skibe i tilsvarende Fart, er han pligtig at overtage Stillingen, hvis den ikke er af lavere Grad eller daarligere lønnet end den, han havde.

Saa længe han er erstatningsberettiget, er han, med Hensyn til Konstatering af faktisk Arbejdsløshed, pligtig at underkaste sig en Kontrol efter Ministerens nærmere Bestemmelse.

For den Tid, der oppebæres Erstatning i Henhold til Reglerne i nærværende Paragraf, bortfalder Kravet paa Hyre efter Sømandslovens § 6, 2det Stykke, eller § 41, 2det Stykke.

§ 2.

For Krav paa Erstatning i Henhold til denne Lov haves Søpanteret i Skib og Fragt efter Reglerne i Søloven af 1. April 1892 med senere Ændringer § 267 Nr. 2.

§ 3.

Denne Lov gælder ikke for Søværnets egentlige Krigsskibe og Skibe, der af Regeringen anvendes til Troppetransport.

*) Se Tillæg A. Sp. 4273; Tillæg B. Sp. 1357; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 3169, 1ste Behandling Sp. 4113, 2den Behandling Sp. 4543, 3die Behandling Sp. 4616.